DE DOUĂ ORI EXEMPLAR, ARBITRAJUL LUI EM. VLAICULESCU

Acele ceasornicului se apropiau vertiginos de ora începerii jocului și mulțimea celor care luaseră cu asalt porțile stadionului central din Bacău se grăbea să-și ocupe locurile, așteptînd cu emoție apariția în teren a echipelor și semnalul deschiderii oficiale a noului sezon competițional.

Deodată însă, peste tumultul tribunelor, încinse ca un cazan de smoală, a prins să circule un zvon care, cît ai clipi din ochi, a adus în mijlocul miilor de spectatori nedumerirea, îndoiala și tăcerea. Ba chiar, cineva competent confirmase vestea, cum că arbitrul căruia îi fusese încredințată conducerea întîlnirii Sport club Bacău — Dinamo, piloștenul *Emil Vlaiculescu*, este indisponibil! O gripă virotică cu febră mare, cu vertigii și frisoane, este fără îndoială un motiv care te împiedică să ieși din casă, dar să te încumeți a alerga, sumar îmbrăcat, 90 de minute, pe frig!

Ora 16. Un fluier prelung ca pentru încetarea unei alarme, și toate privirile rămîn ațintite către colțul terenului de unde echipele se pregătesc să intre în arena întrecerii. În capul coloanei celor 22 de fotbaliști, formația completă de cavaleri ai fluierului! Așa dar, fusese vorba de o alarmă falsă? Nicidecum. Încadrat de cei doi tușieri, M. Moraru și O. Calugherovici, care îl „doftoriceră" aproape o oră în cabină, Emil Vlaiculescu încerca, cu eforturi vizibile, să facă față unei stări fiziologice precare, luptînd cu bărbăție — și nu fără riscuri — pentru a ascunde o suferință fizică pe care nu voia să o lase a trece drept slăbiciune în fața jucătorilor. Și cînd, la capătul unei dispute aprige — căreia arbitrul i-a asigurat o desfășurare normală și o conducere fermă — antrenorii celor două formații i-au strîns cu căldură mîna în semn de mulțumire, am avut impresia că semnele, pînă atunci evidente ale bolii și oboselii pe fața arbitrului Emil Vlaiculescu au dispărut în satisfacția împlinirii unei îndatoriri de conștiință sportivă.

(M.I.)

LA CLUJ

UN CLASAMENT AL DISCIPLINEI ȘI TEHNICITĂȚII ECHIPELOR DIN JUDEȚ

Cimentul Turda a cîștigat campionatul județului Cluj, ediția 1969—1970, dar s-a detașat din rîndul celor 16 echipe printr-o comportare exemplară, indiferent pe ce teren a jucat, atrăgîndu-și aprecieri elogioase, simpatia spectatorilor și stima partenerilor de întrecere. În vara trecută, la încheierea campionatului, turdenii au intrat în posesia tradiționalei cupe oferită echipei care s-a evidențiat prin corectitudine în joc, tehnicitate, ținută pe teren, disciplină.

— Acordînd, an de an, o atenție tot mai mare asanării campionatelor noastre județene (seniori și juniori) de ieșiri nesportive, deficiențe de organizare a meciurilor sau prezentări necorespunzătoare pe teren, e normal, desigur, ca întrecerea dotată cu trofeul „Celei mai disciplinate și tehnice echipe" să găsească ecou la majoritatea competitoarelor. Asta nu înseamnă — a căutat să accentueze Constantin Cucu, vicepreședinte al C.J.E.F.S. Cluj — că nu mai există abateri. Există, dar într-un număr din ce în ce mai mic. În toamnă opt echipe din cele 32 au primit avertismente și ultime avertismente, una a fost suspendată o etapă, iar alteia i s-a ridicat, tot pe o etapă, dreptul de organizare. Dacă în returul campionatului trecut au fost avertizați de arbitri 59 de jucători, în turul actualei ediții numărul lor a fost de 34, doi au primit avertismente de la comisia județeană, 4 — mustrare, 13 — suspendare pe o etapă, 4 — pe două etape, șapte pe trei etape, 11 pe patru etape și unul pe șase etape.

— Cum sînt punctate în clasamentul disciplinei toate aceste abateri de la sportivitate? Cu alte cuvinte, cum se alcătuiește clasamentul?

— Prin adiționare de puncte, ca orice clasament. Criteriile sînt trei : 1. comportarea tehnică, 2. disciplina pe teren și în afara lui, 3. organizarea meciurilor. La primul criteriu se punctează, de exemplu, victoria cu +5 p., meciul egal cu +2 p. înfrîngerea cu —5 p. Dacă o echipă se evidențiază printr-un joc tehnic de bun nivel primește +15 p. Unui jucător care, la rîndul lui a evoluat foarte bine, i se acordă +5 p, care se adaugă echipei sale. Abaterile de la disciplină și organizare se depunctează. Am mers pînă acolo încît am hotărît ca jucătorii care cumulează două avertismente de la arbitri să-i suspendăm automat pe o etapă. În sfîrșit, trebuie să vă mai spun că toate aceste hotăriri sînt cîntărite cu multă grijă de comisia județeană împreună cu tehnicienii noștri voluntari, în total 47 de oameni. Cu ajutorul observațiilor lor, ale arbitrilor, întocmim clasamentul fair-play-ului și comportării tehnice a echipelor din campionatul nostru județean.

— Și care dintre cele are șansa de a se clasa prima în actuala ediție?

— Deocamdată în fruntea listei se află Tehnofrig Cluj cu +110 p., urmată de Locomotiva 16 Februarie Cluj cu +80 p., și I.O.T. Cluj cu +42 p. Ultimele două locuri ale clasamentului sînt deținute cu o.. autoritate de neînvidiat de Flacăra Cluj cu —367 p. și Izolatorul Turda cu —379 p!

Apreciem străduințele clujenilor de a reduce la minimum abaterile de pe terenurile de sport și, implicit, de a stimula echipele, de a le invita la un joc corect și tehnic. De fapt rostul rîndurilor de mai sus este de a invita și celelalte comisii județene de fotbal să reflecteze și în ultimă instanță să procedeze asemănător celei clujene. Pentru că, din cîte cunoaștem, există multe campionate județene sau locale care... excelează prin acte de indisciplină de tot felul și printr-un nivel tehnic extrem de scăzut.

I. D.

In vizor

UNIREA DRĂGĂȘANI — LA RĂSCRUCE...

În vara anului 1968, Unirea Drăgășani promova în Divizia C. Dar, lipsită la început de un sprijin material și de un număr de jucători corespunzător valoric drăgășănenii s-au comportat slab, evitînd abia în ultima clipă retrogradarea, atît în anul competițional 1968—1969, cît și în ediția următoare a Diviziei C.

În campionatul actual, Unirea a pășit cu dreptul, primele etape aducîndu-i unele succese. N-a rezistat însă ritmului, coborînd, încet, încet, pînă pe ultimul loc al clasamentului, acumulînd doar 7 puncte ! Cum s-a ajuns într-o astfel de situație extrem de precară ?

Cauzele comportării sub orice critică a echipei ne-au fost dezvăluite recent de **Constantin Stoica**, președintele Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport, Drăgășani, **Petre Mircea**, președintele Asociației sportive Unirea, **Gheorghe Nicolescu**, antrenorul juniorilor, **Matei Mandică**, președintele Consiliului orășenesc al sindicatelor. Lucruri interesante ne-a dezvăluit și **Victor Sasu**, secretarul Asociației sportive Voința din localitate. Dar, iată în rîndurile următoare, punctate, motivele care au concurat la căderea Unirii, de pe primele locuri la începutul turului, tocmai pe ultima treaptă a clasamentului seriei a IV-a a Diviziei C.

● În lipsa antrenorului **Nicolae Mihai**, care și-a prelungit concediul cu de la sine putere cu două săptămîni, echipa s-a pregătit ca vai de lume, ocupîndu-se de ea piteșteanul Lovin, aflat în... concediu acasă, fiind originar din Drăgășani ! Revenit la echipă, Nicolae Mihai a făcut mai multe modificări în formație decît antrenamente și eșecurile s-au ținut lanț. Odată cu înfrîngerile, antrenorul a început să frecventeze cu... tragere de inimă circiumile din oraș, atrăgînd pe acest drum și o parte din jucători !

● Vinovată de slaba comportare a echipei se face și secția de fotbal care, practic, nu și-a adus în nici un fel contribuția la redresarea echipei. A fost o secție... fantomă care trebuia schimbată cît mai repede cu putință.

Antrenorul : — Asta e ! Mie-mi plac jucătorii... spirt !
Desen de **Al. CLENCIU**

● Unirea a primit un șoc și datorită faptului că, în plin campionat, cîțiva jucători tineri, de valoare, au plecat la alte echipe : **Virgil Dumitrașcu** la Slatina, **Doru Mandea** la Craiova, **Constantin Oprea** și **Ion Stanciu** la București. În aceeași perioadă, între antrenor și secție și între secție și jucătorul **Nicolae Iancu**, s-au iscat conflicte greu de aplanat.

● Unii jucători, profitînd de slăbiciunile antrenorului și secției de fotbal, au căutat să se eschiveze de la antrenamente, să facă doar acte de prezență în jocuri.

În perioada dintre tur și retur s-au luat o serie de măsuri care să permită echipei să se pregătească în bune condiții, pentru a evita retrogradarea. Enumerăm cîteva dintre cele mai semnificative :

— S-a reorganizat secția de fotbal, în componența căreia au fost cooptați oameni cu mare pasiune pentru fotbal.

— A fost schimbat antrenorul, pregătirea echipei desfășurîndu-se sub conducerea prof. Gheorghe Guran.

— S-a mărit lotul prin promovarea unor jucători din județ : **Rachieru, Dragoman, Dobrinescu.** De la juniori au fost promovați **Dinică** și **Munteanu.**

— S-au asigurat condiții corespunzătoare de pregătire pentru toți jucătorii.

Rămîne de văzut dacă Unirea își va... uni încă odată forțele și va evita retrogradarea. Primele rezultate ale returului nu confirmă decît în mică măsură presupusul salt spre mijlocul clasamentului. Poate că în etapele următoare...

ILIE IONESCU
corespondent

VITRINA CU CĂRȚI

DOUĂ VOLUME INEGALE CA VALOARE

Editura *Stadion* a pus de curînd la dispoziția iubitorilor fotbalului două noi volume „FOTBAL ÎN LUMEA ZEILOR" de *Ștefan Dogaru* și „CELE DOUĂ PASIUNI ALE LUI SONI NICULESCU" de *Toma Alexandrescu*.

Dacă primul volum, o deloc reușită parodiere fotbalistică a Iliadei lui Homer (!), plină de lucruri comune și fraze tip: „*ați făcut-o de oaie*" (pag. 55) sau „*în toate cazurile pasele erau date «la întîlnire», astfel că jucătorii nu așteptau ca balonul să-i vină «la picior», ci fugeau în întîmpinarea lui*" (pag. 76), ca în cele mai plate cronici, nu satisface nici măcar minimile exigențe, în schimb, pe cel de-al doilea aducînd în prim plan figura unui cunoscut fotbalist bucureștean al deceniului al patrulea, *Sony Niculescu*, îl considerăm o reușită. În cele 150 de pagini ale cărții se perindă, alături de Sony, cele mai mari vedete ale fotbalului din perioada dinaintea celui de-al doilea război mondial, facem cunoștință cu Unirea Tricolor, celebrul club oborean, unul din pietrele de temelie ale fotbalului românesc, ale cărui culori alături de Steinbach, Petrică Rădulescu, Ștefan Cirian, Petre Sucitulescu, Dincă Schileru, Ghermelie sau Johny Dumitrescu, le-a apărat și Sony Niculescu.

Cu talent și pricepere sînt reînviate meciuri care au pasionat generațiile trecute de iubitori ai fotbalului. Facem cunoștință cu marile ducîuri Unirea Tricolor—Ripensia sau Unirea Tricolor— „U" Cluj, cu marea rivalitate dintre Venus și clubul oborean, aceasta din urmă reflectată și pe planul adversității suporterilor conduși de nu mai puțin cunoscuții șefi de galerie Nicu Teodoru-Chibrit și Titi Barosanu.

Dar, paralel cu activitatea de pe gazon Sony Niculescu avea una la fel de substanțială, ca student la Conservator, la clasa de violoncel. I-a avut ca profesori, printre alții, pe Ionel Perlea, Theodor Rogalsky, Mihail Andricu, George Breazu, Ion Chirescu, viața sa fiind o pildă pentru acei fotbaliști care socotesc că a fi jucător este suficient...

Fotbalist internațional și prim-violoncelist al orchestrei simfonice radio, acompaniindu-i, printre alții, pe Pablo Casals și George Enescu, pe Iehudi Menuhin și David Oistrah, pe Jacques Thibault și Dinu Lipatti etc., etc., iată coordonatele în care se înscrie viața lui Sony Niculescu atît de bine prezentată în paginile cărții lui Toma Alexandrescu.

M. T.

FORMULA STABILĂ DE ECHIPĂ, CONDIȚIE A RANDAMENTULUI DE CALITATE

Ne propunem în rîndurile ce urmează să prezentăm unele aspecte ale muncii noastre practice, în legătură cu una dintre problemele de actualitate în fotbal, a cărei pondere în dimensionarea randamentului unei formații este, după părerea noastră, în mare măsură determinantă : stabilitatea formulei de echipă.

Mai întîi însă, cîteva din principiile metodice în contextul cărora această stabilitate poate fi considerată realmente un suport al calității :

● alcătuirea corectă a formației de bază, corespunzător și orientării de joc preconizate. Se vor face multiple căutări pînă la găsirea formulei optime, întrebuințîndu-se în acest scop fiecare jucător, în așa fel încît nimeni să nu poată reproșa că a fost frustrat de dreptul și șansa etalării posibilităților de titularizare ;

● urmărirea formei sportive, atît individual, cît și pe echipă ;

● evitarea accidentelor cel puțin la antrenamente. Pregătirea în permanență a 1—2 rezerve, de preferință jucători care să poată acționa pe mai multe posturi ;

● efectuarea unor sondaje privind capacitatea funcțională (înainte, în timpul și după antrenamente) și compararea rezultatelor obținute cu programul de pregătire, pentru a fi trase concluziile corespunzătoare;

● participarea conștientă a jucătorilor în antrenamente ; perseverență și răbdare din partea antrenorilor în scopul obținerii unui climat de încredere reciprocă.

Și acum, referindu-ne la echipa noastră, să încercăm a exemplifica modul în care am lucrat pentru realizarea obiectivelor de performanță, sprijinindu-ne, printre alți factori, și pe acela al stabilității.

În turul campionatului 1970/1971 Steagul roșu a folosit, în general, cam aceeași formație. În mod cu totul deosebit atrage atenția formula standard a compartimentului defensiv — **Adamache, Ivăncescu, Jenei, Olteanu, Rusu, Pescaru, Cadar, Balint** — în cadrul căruia participarea la jocuri a atins procentul de sută la sută ! De menționat că în prima parte a campionatului am avut și cazuri cînd unul sau doi jucători din cei enumerați mai sus s-au comportat sub nivelul randamentului maxim, sau chiar mediu, și cu toate acestea, au fost menținuți în formația de bază cu scopul de a fi readuși cît mai repede la o formă corespunzătoare pentru a nu descompleta formula de bază a celor două compartimente, care, prin verificarea practică, ne convinsese de valabilitatea ei.

Specialistul cu cuvîntul

În situația în care au apărut accidentări mai ușoare, eforturile au fost îndreptate pentru asigurarea recuperărilor de la un joc la altul, iar în perioada accidentării, jucătorii care nu au putut face antrenament integral din cauza unor traumatisme au fost puși să lucreze individual în funcție de gravitatea accidentului. Prin aceasta s-a urmărit evitarea discontinuității în pregătire și în același timp pierderea acumulărilor realizate la un moment dat. Rezultatul direct al acestei stabilități ? Comportarea foarte bună a fundașilor și mijlocașilor, ceea ce a făcut ca în 15 jocuri echipa să primească numai 10 goluri.

Diametral opusă a fost, ca stabilitate și randament, situația atacului în formula : **Ghergheli, Dumitriu II, Györfi.** Cu o săptămînă însă înainte de începerea campionatului, în Cupa municipiului București în meciul cu Rapid, Ghergheli a fost grav accidentat fiind necesară punerea piciorului în ghips timp de 30 zile, după care recuperarea sa a fost greoaie, nepermițînd practic utilizarea lui în tur. În acest fel ne-am văzut descoperiți pe postul de extremă dreaptă, iar înlocuitorii folosiți au dat, fie un randament scăzut (Necula, Drăgoi), fie au fost, după un timp oarecare, scoși din lot pentru motive disciplinare (Iambor). La această situație mai trebuie adăugată și accidentarea lui Dumitriu în etapa a treia în meciul cu Progresul și recidiva acestei accidentări, într-un joc de pregătire cu Metrom, fapt care a făcut ca acesta să lipsească din formația de bază cinci etape. Utilizarea lui Florescu în locul său a dat și nu a dat satisfacție. În sfîrșit, nici cel de-al treilea component al formulei de bază a atacului, Györfi, nu a fost scutit de neplăcerile accidentărilor, o întindere musculară contribuind substanțial la diminuarea randamentului său obișnuit în formație.

Rezultatul instabilității atacului ? În 15 jocuri echipa a marcat numai 10 goluri, dintre care înaintașii propriu-ziși, cinci. Este clar că această fluctuație de jucători care au format linia ofensivă nu a reușit nici măcar un randament satisfăcător, demonstrînd prin rezultatele practice obținute că lipsa de stabilitate a unei formule de atac nu ne-a onorat la nivelul muncii depuse. Este adevărat că la aceasta a contribuit și starea sănătății titularilor. Cu toate acestea însă, dacă înlocuitorii acestora ar fi făcut eforturi mai mari, decît acelea de care au dat dovadă, s-ar fi realizat, desigur, mult mai mult.

Și ca o concluzie generală, cel puțin pentru noi, este aceea că acolo unde am reușit o stabilitate mai mare, echipa a avut un randament superior, iar omogenitatea tactică cît și psihică au dus la realizarea unor rezultate pozitive chiar și în jocuri în care șansele noastre erau minime.

VALENTIN STĂNESCU
NICOLAE PROCA
antrenori